

РЕШЕНИЕ

№ 6547

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6475** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.

186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „Рибарска 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [община], [улица], етаж 5, ап. 16, представлявано от управителя Г. Т. П., чрез адвокат Г. Ф. от САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК – 69 – 0093731 от 11.07.2022 г., издадена от А. А. К. – Началник отдел на дирекция „Оперативни дейности” Б., ГД „Фискален контрол” към ЦУ на НАП.

По отношение на издадената заповед в жалбата е посочено, че тя е незаконосъобразна и неправилна. Издадена е в противоречие с целта на закона и е немотивирана. Иска се от съда да бъде отменена. Според жалбоподателя не е изяснен въпросът, кои са особено важните публични интереси, чиято защита се търси с обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ф.. Иска се от съда обжалваният административен акт да бъде отменен. Претендира се присъждане на разноски съобразно представен договор за правна помощ.

Ответникът - Началник отдел на дирекция „Оперативни дейности” Б., ГД „Фискален контрол” към ЦУ на НАП моли жалбата да бъде отхвърлена. По делото е постъпило становище от главен юрисконсулт при ТД на НАП Б., в което се излагат подробни съображения в смисъл, че жалбата е неоснователна. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомени, представляват се от прокурор

Тони Петрова. Същата намира жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 11.07.2022 г. по отношение на „Рибарска 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК], е приложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – бирария „Ф.”, находящ се на адрес в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, буква „б” от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

За установяване на извършеното административно нарушение е съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0021739 / 07.07.2022 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 ДОПК (л. 14 – 15 от делото). В протокола управителят на дружеството Г. П. е заявил, че няма възражения към проверката. Запознат е със съдържанието на протокола.

Установено е в хода на проверката, че фискалното устройство в търговския обект е без изградена дистанционна връзка с НАП, което препятства възможността за проследяване на реализираните обороти и води до ощетяване на фиска. След направена справка в електронните масиви на НАП – „Фискални устройства с дистанционна връзка” е било установено, че фискалното устройство не изпраща данни чрез дистанционна връзка на всеки пет минути от всички касови бележки, регистриращи продажби. Установено е, че наличното в търговския обект фискално устройство е от неодобрен тип, като притежава свидетелство № 731 / 13.11.2015 г., с което нарушава разпоредбата на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба Н – 18 / 13.12.2006 г. на Министерството на финансите.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а” от ЗДДС принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Съгласно чл. 7, ал. 3 от Наредба Н – 18 / 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на Министерството на финансите не се допуска работа с Фискално устройство от лицата по чл. 3 без изградена дистанционна връзка с НАП, освен в случаите, посочени в тази наредба.

Заповедта е издадена от компетентен орган съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС – Началник отдел на дирекция „Оперативни дейности” Б., ГД „Фискален контрол” към ЦУ на НАП безспорно се явява орган по приходите съгласно чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗНАП. По делото е представена заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителен директор на НАП, с която началниците на отдели „Оперативни дейности” в дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за принудителни административни мерки запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. (л. 31 от делото)

При издаването на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е спазена изискуемата писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта е и материалноправно законосъобразна. От обсъдените във фактичката част на настоящото решение писмени доказателства безспорно се установява, че при проверката на посочения обект „Фискални устройства с дистанционна връзка” е било установено, че фискалното устройство на бирария „Ф.” не изпраща данни чрез дистанционна връзка на всеки пет минути от всички касови бележки, регистриращи продажби. Установено е, че наличното в търговския обект фискално устройство е от неodobрен тип, като притежава свидетелство № 731 / 13.11.2015 г., с което нарушава разпоредбата на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба Н – 18 / 13.12.2006 г. на Министерството на финансите.

Същевременно в жалбата не са изложени твърдения, които да опровергават установената фактическа обстановка. Релевираните в нея доводи касаят допуснатото предварително изпълнение, по което има изрично определение на съда. На практика в жалбата се твърди, че заповедта е немотивирана, като се излагат аргументи относно срока от 14 дни и се посочва като нарушен чл. 6 АПК. Това само по себе си обаче не води до извод, че заповедта е незаконосъобразна. В жалбата е посочено, че дружеството (чрез работещия на фискалното устройство), не е имало възможност да констатира прекъснатата дистанционна връзка с НАП. Всеки Z – отчет е излизал със служебен бон, в който е изписано, че е налице G. регистрация, т. е. за работещия с фискалното устройство е практически невъзможно да разбере, че връзката с НАП е прекъсната. Трябва да се има предвид, че знанието у субекта е ирелевантно за извършеното нарушение. В случая ПАМ е издадена срещу юридическо лице и не е необходимо доказване на знание за извършване на нарушението, респ. наличието на вина.

Настоящият състав приема, че принудителните административни мерки имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции – в случая издадената ПАМ има за цел да пресече и преустанови извършването на следващи нарушения. Наказателните постановления са актове по прилагане на санкцията на съответната административноправна норма (така в „Административно право”, Л., К., изд. Ф., 2011 г., стр. 231 и сл.). ПАМ от своя страна няма санкционен характер. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение, има за цел неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния. Принудителната административна мярка няма за цел да накаже юридическото лице. В този смисъл наличието на знание за извършването на нарушението е ирелевантно в настоящото производство. То би могло да има значение в административнонаказателното производство.

Неоснователни са доводите в жалбата по отношение на срока на приложената принудителна административна мярка. Определянето на този срок е подробно мотивиран от административния орган. (за необходимостта от това - Решение № 6330 от 7.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 9861/2011 г.) Той попада в полето на оперативната му самостоятелност. Съгласно т. 7 от Постановление № 4 от 22.09.1976 г. по гражданско дело № 3 / 1976 г., Пленум на ВС, административният акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка. Административният орган е взел предвид вида и характера на осъществяваната търговска дейност от страна на „Рибарска 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Взето е предвид, че фискалното устройство в търговския обект е без изградена дистанционна връзка с НАП. Това, според органа, пречатства възможността за проследяване на реализираните обороти и води до ощетяване на фиска.

Посочено е, че с ПАМ се цели да се защитят особено важни държавни интереси – а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразното регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект. Изрично е посочено, че законосъобразното отчитане и регистриране на извършените продажби чрез фискалното устройство налично и работещо в съответния обект, както и правилното определяне не реализираните доходи са от съществено значение за охраната на държавния интерес и правилното функциониране на държавата. В този смисъл срокът на ПАМ е в размер под средния, а именно 14 дни, с оглед тежестта на нарушението и целите на закона, които са защита на обществените интереси и мотивиране на нарушителя за спазване на установения правов ред.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В тази хипотеза приложима е разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ. На ответника трябва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рибарска 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК – 69 – 0093731 от 11.07.2022 г., издадена от А. А. К. – Началник отдел на дирекция „Оперативни дейности” Б., ГД „Фискален контрол” към ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Рибарска 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на НАП разноски за съдебното производство за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: